

کن کان

کار تر افزون

موافقتنامه

ایجاد دهليز حمل و نقل و ترانزيت بين الملل
ميان جمهوري اسلامي افغانستان، جمهوري اسلامي ايران و جمهوري هند
(موافقتنامه چابهار)

مقدمه

حکومت هاي جمهوري اسلامي افغانستان، جمهوري اسلامي ايران و جمهوري هند، که پس از اين به عنوان طرف هاي متعاهد خطاب مي گردند:

با تمايل به حمایت و تحکيم همکاري ها و توسعه روابط اقتصادي ميان مردمان شان در سطوح منطقه يي

و جهاني:

با درك نيازمندي هاي افغانستان به عنوان يك كشور محاط به خشکه برای دسترسی به دریاهای آزاد از طریق بندر چابهار مطابق به کنوانسیون هاي بین المللی؛

با در نظر داشت اين که بندر چابهار به عنوان يكی از مراکز عمده منطقه يي برای همکاري هاي حمل و نقل ميان سه طرف متعهد با هدف استفاده از خط آهن، سرک، هوا و قابلیت هاي گمرکي بندر چابهار و مطالع آزاد تجارتي و صنعتي آن می باشد؛

با ابراز تمايل جهت توسيه و بهبود قابلیت هاي شان غرض تسهيل حمل و نقل و ترانزيت کالا و مسافر طبق قوانین ملي و کنوانسیون ها و معيار هاي بین المللی حمل و نقل که طرف، هاي متعاهد عضويت آنها را دارند؛

با تأكيد بر استفاده از زيربنای حمل و نقل موجود و آينده به منظور انتقال و ترانزيت کالا و مسافر ز

طریق قلمروهای شان؛

با تصریح اهمیت بندر چابهار به عنوان مرکز توسعه همکاری های حمل و نقل و ترانزيت ميان سه

کشور؛

با يادآوری از يادداشت تفاهم متقدمة جنوري ۲۰۰۳ ميان جمهوري اسلامي افغانستان، جمهوري اسلامي ايران و جمهوري هند به منظور توسعه زيربناهای حمل و نقل در قلمروهای سه کشور؛

به شرح زير توافق نموده اند:

ماده ۱

تعريفات

اصطلاحات و تعريفات بکار رفته در این موافقنامه معانی زیر را افاده می نمایند:

- أ). حمل کننده: هر شخص حقوقی یا حقیقی ثبت شده در قلمرو یک طرف، که مطابق به قانون داخلی آن طرف زمینه حمل و نقل بین المللی کالا و مسافر را فراهم می سازد؛
- ب). بندر خشکه: موقعیت زمینی که به عنوان مرکز لوژستیک اتصال یک یا چند نوع حمل و نقل برای انتقال، ذخیره سازی و تنظیم بررسی کالای در حال انتقال در تجارت بین المللی و اجرای کترول و نظارت گمرکی استفاده می شود؛
- ج). کمیته پیگیری: نهادی است که شورای هماهنگی را کمک نموده و مشکل از نماینده های همه طرف های مسئول برای تنظیم کلیه فعالیت ها در چهار چوب این موافقنامه می باشد؛
- د). طرف های مؤسس: به طور مشترک حکومت های جمهوری اسلامی افغانستان، جمهوری اسلامی ایران و جمهوری هند؛
- ه). کالا: تمام انواع کالاهای (با سیستم گذهای هماهنگ) که حمل کننده مسئولیت انتقال آنها را به سوجب قرارداد حمل و نقل از طریق دهليزهای حمل و نقل بین المللی بر عهده می گیرد؛
- و). کالاهای خطرناک: هر گونه مواد، کالاهای و زباله های شناخته شده بین المللی، که بنابر خصوصیات آن در جریان حمل و نقل، بارگیری یا تخلیه منجر به انفجار، حریق یا خسارت به کالاهای و زیرساخت های حمل و نقل و همچنان به زندگی، صحت، محیط زیست و امنیت ملی گردند؛
- ز). میدان هوایی بین المللی: مکان هایی که در آنجا طیاره ها نشست نموده و برای حمل و نقل هوایی بین المللی باز باشد و همچنان برای بارگیری و تخلیه کالاهای و سوار شدن و تخلیه مسافر استفاده گردد؛
- ح). بندر دریایی بین المللی: مکان هایی که در آنجا کشتی ها لنگر انداده و برای کشتیرانی بین المللی باز باشند و همچنان برای بارگیری و تخلیه کالا و سوار شدن و تخلیه مسافر استفاده گردد؛
- ط). دهليز حمل و نقل و ترانزیت بین المللی: شبکه ای از سیستم حمل و نقل اصلی که طرف های متعاهد را برای حمل و نقل بین المللی از طریق بندر چابهار وصل می کند؛
- ئ). حمل و نقل بین المللی: انتقال قانونی کالا و مسافر توسط انواع مختلف حمل و نقل (زمینی، دریایی و هوایی) از طریق قلمروهای داخلی طرف ها؛
- ك). سرمایه گذاری: هر گونه سرمایه گذاری که توسط نهادهای مالی و تمویل کننده (ملی و بین المللی)، برای توسعه پروژه های زیربنایی حمل و نقل در امتداد دهليز حمل و نقل بین المللی صورت گیرد؛
- ل). حمل و نقل چند و جهی: حمل و نقل کالاهای با حداقل دو نوع سیستم حمل و نقل متفاوت؛

م). مسافر: هر شخص حقیقی که به طور قانونی از یک مکان به مکان دیگر توسط ترانسپورت زمینی، دریایی یا هوایی و یا ترکیبی از آنها از طریق دهليز حمل و نقل بین المللی مسافرت نماید؛

کالای فاسد شدنی: هر نوع کالایی که ایجاب تدابیر محافظتی و روش‌های حمل و نقل سریع عبور از ن).

سرحد (زمینی، دریایی و هوایی): دهليز حمل و نقل بین المللی را نماید؛

ترانزیت: حمل و نقل کالا و مسافر در قلمرو یکی از طرف‌های متعاهد از طریق دهليزهای حمل و نقل بین المللی که در آن نقاط مبدأ و مقصد خارج از قلمرو همان طرف موقعیت داشته باشد؛

ع). حمل و نقل: به معنای انتقال کالا و مسافر از طریق جاده، خط آهن، دریا، هوایی و ترکیب هر یکی از این‌ها؛

ف). حمل و نقل کالا و مسافر: به معنای حمل و نقل کالا و مسافر توسط یک یا چند نوع سیستم ترانسپورتی از یک محل به محل دیگر برای بررسی.

۲ ماده

حیطه عمومی

۱. مفاد این موافقتنامه، حمل و نقل و ترانزیت بین المللی کالا و مسافر را که از طریق قلمرو طرف‌های متعاهد توسط انواع مختلف حمل و نقل در امتداد مسیرهای تصویر شده توسط شورای هماهنگی صورت می‌گیرد و مطابق به ماده (۹) این موافقتنامه تشکیل یافته است، تنظیم می‌نماید؛

۲. به منظور تطبیق این موافقتنامه، مراجع ذیصلاح طرف‌های متعاهد به شرح زیر می‌باشند:

- از جانب جمهوری اسلامی افغانستان: وزارت ترانسپورت و هوانوردی ملکی
- از جانب جمهوری اسلامی ایران: وزارت راه و شهرسازی
- از جانب جمهوری هند: وزارت امور خارجه

۳. این موافقتنامه به حقوق و واجب ناشی از موافقتنامه‌ها و معاهدات بین المللی که طرف‌های متعاهد عضو آن هستند، به شمول آن‌هایی که میان طرف‌های متعاهد منعقد گردیده‌اند، تأثیر نسی گذارد. در صورتی که مفاد این موافقتنامه در تضاد با سایر نعمهات بین المللی طرف‌های متعاهد قرار گیرد، طرف‌های متعاهد می‌توانند موضوع را با شورای هماهنگی مورد بحث و گفتگو قرار دهند.

۳ ماده

اهداف

اهداف این موافقتنامه به شرح زیر آند:

- ايجاد يك دهليز حمل و نقل قابل اعتماد برای حمل و نقل و ترانزيت کالا و مسافر از طريق بندر چابهار
سيان جمهوري اسلامي افغانستان، جمهوري اسلامي ايران و جمهوري هند؛
- افزايش مؤثريت دهليز حمل و نقل به هدف بهينه سازي مصارف حمل و نقل؛
- جلب حمل و نقل کالا و مسافر ساير کشورها از طريق دهليزهاي حمل و نقل بين المللي؛
- تسهيل بخشيدن دسترسی به بازارهاي بين المللي با استفاده از حمل و نقل زميني، دريابي و هوابي از طريق
بندر چابهار؛
- اطمعنان از مصنونيت سفر و تطبيق معيارهاي مصنونيت در رابطه به حمل و نقل کالا و مسافر و همچنان
حفظ زيست محيطي ميان کشورهاي طرف؛
- ساده سازی، هماهنگ ساختن و معياري سازی روشهاي حاكم بر حمل و نقل بين المللي کالا و مسافر
مطابق به موافقنامه ها و کتوانسیون های بين المللي که طرف های متعاهد عضو آن هستند.

ماده ۴

دهليزهاي حمل و نقل بين المللي

- طرف های متعاهد مصمم به مسیرهاي حمل و نقل و دهليز ترانزيتی بين المللي بوده و زيربنامای حمل و نقل
را که برای حمل و نقل کالا و مسافر استفاده می شوند، مشخص می نمایند؛
- طرف های متعاهد تلاش می کنند تا کلیه تدابير لازم را غرض فراهم سازی مساعدت برای يكديگر از طريق
سرمايه گذاري جهت بهبود پروژه های زيربنابی حمل و نقل در امتداد دهليزهاي حمل و نقل بين المللي
اتخاذ نمایند؛
- بنادر خشکه هر يك از طرف های متعاهد، که در دهليزهاي ترانزيتی تعیین شده موقعیت دارند، به عنوان
 نقاط مبدأ یا مقصد تلقی می گردند.

ماده ۵

تسهيلات توسعه يافته برای حمل و نقل بين المللي کالاها و مسافران

- در جريان اجرای اين موافقنامه، طرف های متعاهد باید تسهيلات مؤثر را در رابطه به حمل و نقل بين المللي
کالا و مسافر از طريق قلماروهاي شان مطابق به قوانين داخلی خويش فراهم سازند؛
- طرف های متعاهد باید صدور ويزا را تسهيل بخشند؛
- طرف های متعاهد باید اقداماتی را در ارتباط به تسهيل عبور و مرور و سایط نقلیه در امتداد دهليزهاي حمل
و نقل بين المللي فراهم سازند.

ماده ۶

مقررات حاکم بر حمل و نقل کالاهای خطرناک، متنوعه و دارای کاربرد مضاعف

۱. بر اساس موافقنامه هذله حمل و نقل کالاهای خطرناک، متنوعه و دارای کاربرد مضاعف از طریق قلمرو یک طرف بدون مجوز قبلی از کشور مربوطه منع می‌شود.
۲. طرف‌های متعاهد باید این گونه کالاهای را مشخص ساخته و متعاقباً کمیته پیگیری یک لست را مطابق به ماده (۱۰) این موافقنامه ترتیب نمایند. کمیته پیگیری لست کالاهای مشخص شده را جهت تأیید به شورای هماهنگی گسل میدارد.
۳. کشور امانت دار و دارالانشای این موافقنامه باید طرف‌های متعاهد را از تأیید لست مزبور اطلاع دهد.

ماده ۷

مقررات حاکم بر حمل و نقل کالاهای فاسد شدنی

۱. طرف‌های متعاهد باید حمل و نقل کالاهای فاسد شدنی را حین عبور از سرحدات شان بدون هرگونه تأخیر غیر موجه تسهیل و تسریع بخشنند.

ماده ۸

سپریک و مالیات

۱. طرف‌های متعاهد گام‌هایی را برای معیاری سازی، ساده سازی، و هماهنگ ساختن قواعد، گمرکی و طرز العمل‌های اداره انتقال کالا و مسافر در امتداد راه ترانزیت بین المللی و دهیزهای ترانسپورتین بر میدارند.
۲. طرف‌های متعاهد تلاش میورزند تا مالیات دولتی و مالیات غیر مستقیم به شمول هزینه‌های برخاسته از خدمات روی کالاهای ترانزیتی را کاهش دهند.
۳. هزینه‌هایی که برخاسته از خدماتی باشند، که توسط دولت و یا سکتور خصوصی (ترانسپورت) ارائه می‌گردند، را می‌توان روی کالا و مسافر در ترانزیت وضع کرد.

ماده ۹

شورای هماهنگی

۱. برای اجرای این موافقنامه، طرف‌های متعاهد شورای هماهنگی را که متشکل از معین‌های وزارت خانه‌های مربوطه و یا هم نمایند‌های حقوقی آنها باشد (در مطابقت با فقره ۲ ماده دوم) ارجاد می‌کنند، که وظایف زیر را انجام خواهند داد:

۶ ماده

مقررات حاکم بر حمل و نقل کالاهای خطرناک، ممنوعه و دارای کاربرد مضاعف

- بر اساس موافقنامه هذا، حمل و نقل کالاهای خطرناک، ممنوعه و دارای کاربرد مضاعف از طریق قلمرو یک طرف بدون مجوز قبلی از کشور مربوطه ممنوع می‌باشد.
- طرف‌های متعاهد باید این گونه کالاهای مشخص ساخته و متعاقباً کمیته پیگیری یک لست را مطابق به ماده (۱۰) این موافقنامه ترتیب نمایند. کمیته پیگیری لست کالاهای مشخص شده را جهت تأیید به شورای هماهنگی گسیل میدارد.
- شور امانت دار و دارالانشای این موافقنامه باید طرف‌های متعاهد را از تأیید لست مزبور اطلاع دهد.

۷ ماده

مقررات حاکم بر حمل و نقل کالاهای فاسد شدنی

- طرف‌های متعاهد باید حمل و نقل کالاهای فاسد شدنی را حین عبور از سرحدات شان بدون هرگونه تأخیر غیر موجه تسهیل و تسريع بخشنند.

۸ ماده

گمرک و مالیات

- طرف‌های متعاهد گام‌هایی را برای معیاری سازی، ساده سازی، و هماهنگ ساختن قواعد، گمرکی و طرز العمل‌های اداره انتقال کالا و مسافر در امتداد راه ترانزیت بین المللی و دهليزهای ترانسپورتی بر میدارند.
- طرف‌های متعاهد تلاش میورزند تا مالیات دولتی و مالیات غیر مستقیم به شمول هزینه‌های برخاسته از خدمات روی کالاهای ترانزیتی را کاهش دهند.
- هزینه‌هایی که برخاسته از خدماتی باشند، که توسط دولت و یا سکتور خصوصی (ترانسپورت) ارائه می‌گردند، را می‌توان روی کالا و مسافر در ترانزیت وضع کرد.

۹ ماده

شور ای هماهنگی

- برای اجرای این موافقنامه، طرف‌های متعاهد شور ای هماهنگی را که مشکل از معین های وزارت خانه های مربوطه و یا هم نمایند های حقوقی آنها باشد (در مطابقت با فقره ۲ ماده دوم) انجاد می‌کنند، که وظایف زیر را انجام خواهند داد:

- أ). تعیین مسیرهای ترانسپورت بین المللی و دهليزهای ترانزیتی؛
- ب). مطالعه موضوعات مربوط به مالیات، هزینه‌ها، و تعرفه‌هایی که در حال حاضر بالای بنادر، خطوط آهن، جاده‌ها، و محلات تلاشی سرحدی توسط هریک از طرف‌ها وضع شده‌اند، و همچنان تسلیم دهی پیشنهادات به شورای هماهنگی به خاطر افزایش جذایت ترانسپورت بین المللی و دهليزهای ترانزیتی؛
- ج). مطالعه موضوعات مربوط به تسهیلات موجوده و آینده ترانسپورت و زیربناهای ترانسپورتی در قلمرو طرف‌ها، در صورت نیاز؛
- د). برای بدست آوردن اهداف این موافقنامه پیشنهاداتی که در این عرصه تهیه می‌گردند باید در تناقض با قوانین ملی هیچ یک از طرف‌ها قرار داشته باشد.
- ه). پروتوكول‌های اجرایی مورد نیاز در عرصه‌های ترانسپورت و ترانزیت، طرز‌العمل‌های گمرکی، بنادر، و امور قومنسکی که در چارچوب زمانی روی آن جهت تطبیق این موافقنامه توافق صورت گرفته، ارائه می‌گردند.
- و). ارائه پیشنهادات برای هماهنگ ساختن پالیسی‌های ترانسپورت و ترانزیت بخاطر توسعه ترانسپورت بین المللی و دهليزهای ترانزیتی و زیربناهای مورد نیاز برای ترانسپورت، ترمیم‌های سرحدی زمینی، بنادر، طرفیت‌سازی، و آموزش؛
- ز). ارائه پیشنهادات بخاطر افزایش جریان کالاها و مسافران در ترانزیت از طریق ترانسپورت بین المللی و دهليزهای ترانزیتی؛
- ح). آماده ساختن گزارش‌های دوره‌ی بی و جامع روی پیشرفت‌ها در تطبیق این موافقنامه.

ماده ۱۱ حل منازعات

- هرگونه اختلاف میان طرف‌های متعاهد که برخاسته از تفسیر و یا تطبیق این موافقنامه باشد، از طریق مذاکرات میان طرف‌های متعاهد حل و فصل می‌گردد.
- اگر طرف‌های متعاهد ذیریط در اختلاف، نتوانند از طریق مذاکره طی نه ماه از آغاز مذاکرات به یک راه حل بررسند، اختلاف به شورای هماهنگی ارجاع می‌گردد.
- اگر شورای هماهنگی نتواند طی یک سال از تاریخ تحويل گیری اختلاف برای آن راه حلی پیدا کند، از طریق داوری حل و فصل خواهد شد. طرف‌های اختلاف روی شیوه داوری توافق خواهند کرد.

۱۲ ماده

الحق

۱. این موافقنامه برای الحق هر کشوری، باز میباشد.
۲. هر کشوری که قصد الحق به این موافقنامه را داشته باشد میتواند به کشور امانت دار و دارالانشای آن به صورت ~~حکمی~~ اطلاع دهد.
۳. الحق کشور درخواست دهنده بنابر توافق طرف های مؤسس صورت میگیرد.

۱۳ ماده

کشور امانت دار و دارالانشای دائمی

۱. جمهوری اسلامی ایران کشور امانت دار و محل دارالانشای دائمی این موافقنامه میباشد. کشور امانت دار نسخه های تصدیق شده این موافقنامه را به طرف های متعاهد تسلیم میدهد.
۲. دارالانشای مذکور طرف های متعاهد را در مورد الحق عضو جدید یا انصراف یکی از طرف های متعاهد آگاهی میدهد.

۱۴ ماده

تعديلات

۱. تعديلات در این موافقنامه بعد از تصدیق توسط شورای هماهنگی و امضای آن توسط تمام طرف های متعاهد با در نظرداشت ماده پانزدهم این موافقنامه نافذ گردیده و بخش متمم آن را تشکیل میدهد.

۱۵ ماده

اعتبار و انفاذ

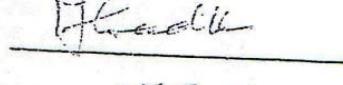
۱. این موافقنامه سی (۳۰) روز بعد از تاریخ آخرین اطلاع ~~کتبی~~ توسط هر یک از طرف های متعاهد به کشور امانت دار و دارالانشای دائمی از طریق مجاری دیپلماتیک در مورد تکمیل تمام مراحل حقوقی مورد نیاز، برای مدت ده سال نافذ میباشد. کشور امانت دار و دارالانشای دائمی، طرف های متعاهد دیگر را در این مورد مطلع میسازد.

۲. پس از مدت مذکور، این موافقنامه همچنان نافذ خواهد بود، مگر این که یکی از طرف های مؤسس، کشور امانت دار و دارالانشای دائمی را به صورت ~~کتبی~~ از قصدش برای انصراف از موافقنامه از طریق مجاری

دیپلماتیک خبر دهد: در آن صورت این موافقتامه شش ماه بعد به آن طرف معاهد، فسخ شده تلقی خواهد شد.

۳. هر یک از طرف های معاهد به جز از طرف های مؤسس می تواند به عین شیوه انصراف خود را اعلام بدارد.

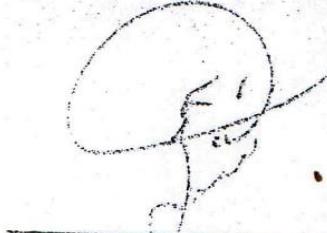
ابن موافقتامه در برگیرنده یک مقدمه و پانزده ماده میباشد که در سه نسخه اصلی به زبان های دری، پشتو، هندی، فارسی و انگلیسی در شهر نهران به تاریخ سوم جوزای ۱۳۹۵ هجری شمسی مصادف با ۲۳ می ۲۰۱۶ میلادی به امضای رسید، که همه دارای اعتبار یکسان می باشند و در صورت بروز اختلاف، به متن انگلیسی آن مراجعت می گردد.

غلامعلی کاری
وزیر کشتی رانی و ترانسپورت زمینی
جمهوری هند

عباس آخوندی
وزیر راه و شهر سازی
جمهوری اسلامی ایران

دکتور محمد الله بتاش
وزیر ترانسپورت و هوانوردی ملکی
جمهوری اسلامی افغانستان